

I Vigen er hjemmehørende 10 Motorbaade, 10 Sejlbaade og 15 Joller. Der findes en primitiv Landingsplads, som Fiskerne ved Gravning af en Rende og Udlægning af en Række Sten har søgt at forbedre, men Forholdene siges ikke at kunne blive virkelig gode uden ved Anlæg af en lille Havn. Det anføres, at som det nu er, kan der ikke drives Vinterfiskeri, idet Baadene om Vinteren ikke kan ligge i det aabne Farvand uden Dækning og derfor om Efteraaret maa tages paa Land, hvilket tilmed er forbundet med store Vanskeligheder, da der ikke haves noget Slæbested. Selv Fiskeriet om Sommeren besværliggøres ved, at der ikke er nogen Anlægsplads, og det skal være næsten umuligt at drive det mest moderne og bedst rentable Fiskeri (Rødspættefiskeri med Skovlvaad). Ved Fremskaffelse af en Havn vil Fiskerne kunne benytte flere Redskaber, og Fiskeriet ved Knekkereffekten hele Aaret, idet Baadene vil kunne ligge godt dækket for Søen og om Vinteren ogsaa for Is. Endvidere vil Afsætningsforholdene blive bedre derved, at Fiskeeksportørens Opkøberbaad kan anløbe Havnen og tage de derværende Oplag af Fisk med til Videreforsendelse.

Fiskerne har ladet udarbejde Projekt til et mindre Havneanlæg, anslaaet til 64 000 Kr., hvortil Vandbygningsdirektøren intet har fundet at bemærke. Fiskeridirektøren har, da Amt og Kommune i Forbindelse med Fiskerne vil tilskynde Halvdelen af Anlægsudgifterne og saaledes maa antages at tillægge Havnen en ikke ringe Betydning, henstillet, om der ikke maatte være Anledning for Staten til at imødekomme Andragendet.

Man foreslaar herefter, at der til Anlæg af en Fiskerihavn ved Blands af Statskassen tilskydes Halvdelen af Udgifterne, dog højst indtil 32 000 Kr., under Forudsætning af, at der fra anden Side tilvejebringes et tilsvarende Beløb, samt at disse andre Bidragydere dækker eventuelle Overskridelser. Det vil dog være en Betingelse for det eventuelle Statstilskuds Udbetaling, at der tilvejebringes enten kommunal eller bankmæssig eller anden antagelig Garanti for Havnens Vedligeholdelse i forsvarlig Stand, ligesom det er en Forudsætning, at der skaffes tilsvarende Sikkerhed for Tilstedeværelsen af Fiskernes Bidrag, derunder deres Anpart i eventuelle Overskridelser.

7. *Til Anlæg af en Fiskerihavn ved Hvalpsund, jfr. Lov Nr. 147 af 23. April 1925 § 6.* Ifølge nævnte Lovbestemmelse kan der i Forbindelse med Færgehavnen ved Hvalpsund, se nærværende Lovforslag § 26. II. C. 2., tilvejebringes en mindre Fiskerihavn, hvortil der af Statskassen kan ydes et Bidrag svarende til Halvdelen af den bevislig anvendte Anlægskapital.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget, se R. T. 1924—25, Tillæg A., Sp. 6581 ff., fremgaar, at Udgifterne til Fiskerihavnen er anslaaet til 140 000 Kr. Statsbidraget bliver herefter indtil 70 000 Kr., hvoraf $\frac{1}{3}$ vil blive søgt ved Tillægsbevillingslov 1925—26, medens $\frac{2}{3}$ eller 46 666 Kr. ventes anvendt i Finansaaret 1926—27, og søges derfor herved.

8. *Til Udvidelse af Strandby Havn.* Bestyrelsen for Strandby Havn har anholdt om et Statstilskud til Havnens Udvidelse, svarende til Halvdelen af Udgifterne, der ialt er anslaaet til 115 000 Kr. I det paagældende Andragende er der bl. a. henvist til, at Pladsforholdene i Havnen, efter at Antallet af de i Strandby hjemmehørende Baade i de senere Aar er vokset betydeligt, efterhaanden er ganske fortvivlende, og at en yderligere Udvikling af Fiskeriet fra Strandby Havn maa anses for sandsynlig, efter at Afsætningsforholdene for den til Havnen indbragte Fisk er bleven betydeligt forbedrede ved Skagensbanens Ombygning til normalsporet og Anlægget af en Station i Strandby. Saa vel Vandbygningsdirektøren som Fiskeridirektøren, fra hvilke der er indhentet Erklæringer over Sagen, har bekræftet, at Pladsforholdene er ganske overordentligt slette, idet Inderhavsbassinet kun med Nød og Næppe kan afgive Plads til alle de hjemmehørende Fartøjer, der, hvis de alle er hjemme paa een Gang, maa ligge saa tæt sammenstuede, at de inderste Fartøjer ikke kan manøvreres ud, uden at en Del af de udenfor liggende Fartøjer først maa forhales ud af Inderhavnen. Vandbygningsdirektøren, der iøvrigt intet har haft at indvende med Hensyn til Projektets tekniske og økonomiske Sider, har i Overensstemmelse hermed erklæret, at en Udvidelse af Havnen maa indrømmes at være meget tiltrængt, og Fiskeridirektøren har for sit Vedkommende direkte anbefalet, at Staten træder til og yder det ønskede Tilskud, idet han særlig har henvist til, at Fiskerne i Strandby er „en god, stræbsom og energisk Befolkning, der hidtil har været og fremdeles synes villig til ved fælles Hjælp at